

VESTLANDSUTSTILLINGEN 2011

«ROM FOR STEIN OG HJORT»

15.01–30.06.2011

Åpning: Haugesund Kunstforening /
Haugesund Billedgalleri

Fredag 6. mai kl. 18.00
Kunstnere vil være tilstede

Program på åpningsdagen

Marthe Ramm Fortun (performance)
Mona Elin Aarø (oppløsning)

Øystese:	Kunsthuset Kabuso	15.01–13.02
Førde:	Sunnfjord Kunstlag, Førdehuset	26.02–14.03
Ålesund:	Kunstmuseet KUBE	02.04–25.04
Haugesund:	Haugesund Billedgalleri/Kunstforening	06.05–29.05
Stavanger:	Stavanger Kunstforening	11.06–30.06

Vestlandets turnerende regionsutstilling har i år fått navnet «Rom for Stein og Hjort». I stedet for å bygge opp utstillingen over et spesielt tema, har kuratorene testet ut en utradisjonell skapende metode. I tett samarbeid mellom en forfatter, to designere og 23 kunstnere har innholdet i den endelige «fortellingen» Vestlandsutstillingen 2011 tatt form. Springbrettet har vært den kortteksten som utstillingen har tatt navnet sitt fra, skrevet spesielt for prosjektet av Tormod Haugland i prosjektets startfase. Resultatet er en utstilling som forener billedkunst med både litteratur og design.

ANDREA SPREAFICO + ALEKSANDER ANDREASSEN
 ▲ MARCIT SELSJORD BRATLIE ▲ ANNE MARTHE DYVI
 ▲ JØRUND AASE FALKENBERG ▲ JACQUELINE FORZELIUS
 ▲ ANE GRAFF ▲ TORMOD HAUGLAND (FORFATTER) ▲ KARI
 ADELAIDE + MARTHE RAMM FORTUN + JULIET JACOBSON
 ▲ NINA BANG LARSEN ▲ BJØRN MIDTTUN
 ▲ TANYA BUSSE + JOAR NANGO ▲ MARIUS NOTVIK ▲
 RANDI NYGÅRD ▲ SANDRA VAKA OLSEN ▲ ERIK FRIIS REITAN
 ▲ ANNGJERD RUSTAND ▲ SILLE STORIHLE
 ▲ LEWIS & TAGGART ▲ GØRIL WALLIN ▲ MUNAN ØVRELID
 ▲ LINN ERIKSEN + IAN BROWN (DESIGN)

WWW.VESTLANDSUTSTILLINGEN.NO/2011

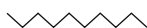

Selve utforskningen av en tverrkunstnerisk, kollektiv fortellermetode har vært utstillingens «tema». Konkurransetlysningen utfordret kunstnere til å søke om deltagelse med verker som ga form til aspekter som kortteksten muliggjorde: de kunne for eksempel bebo fortellingens rom, dikte videre på den eller fritt abstrahere temaer fra den. Kuratorene forventet et spenn fra det poetisk samklingende til en komplett undergravelse av fortellingens premisser – og fikk det. Med samarbeidsmodellen prøver man å utfordre de vanlige forventningene omkring kunstnerisk eierskap, det skapende enkeltindividet og enkeltverkets autonomi.

Den aktive utstillingsarkitekturen, et iøyefallende trekk ved utstillingen, er med på å skjerpe utfordringen. Med den blir både publikum og deltagere utfordret til å «se» selve utstillingsformatet og være bevisst på at kunstverk aldri vises i noe nøytralt vakuum: de preges alltid av konteksten. Eriksen + Browns design er blitt til i tett dialog med verkene og er en presis respons både på disse, på Vestlandet som region og på Hauglands korttekst. Formatet er tøyelig, ettersom det skal kunne inkorporere den planlagte utviklingen «Rom for Stein og Hjort» vil gjennomgå underveis på turneen: flere verker vil skifte ham eller bygges ut i løpet av de fem utstillingsperiodene (eks. Aase Falkenberg, Busse & Nango), ofte som en respons på det spesifikke ved de enkelte visningsstedene.

Nettsiden designerne har skapt, fungerer som en rikholdig, assosiativ forlengelse av utstillingen. Siden (www.vu2011.no) vil åpne som en bare delvis utfylt skissebok og med kunstnernes hjelp vokse under utstillingsturneringen.

Tormod Hauglands tekst ble valgt ut etter en lukket konkurranse. Kuratorene ba syv inviterte forfattere om en tekst som på den ene siden var stram, hadde en stemme med integritet og et eget meningsinnhold, og på den andre var porøs eller tøyelig nok til at kunstnerne kunne innta den.

Vestlandsutstillingen ble for første gang avholdt i 1922 og arrangeres årlig. Der 2010-utstillingen brøt med tradisjonen og tilbød publikum en ikke-turnerende utstilling, vil Vestlandsutstillingen 2011 igjen reise til fem destinasjoner.

Som en betydelig arena for samtidskunst utenfor det sentrale østlandsområdet utgjør Vestlandsutstillingen en viktig visningsmulighet for regionens kunstnere. Alle kunstnere med tilknytning til Vestlandet kan søke om deltagelse.

Den kunstneriske ledelsen har i år vært Karolin Tampere og Johanne Nordby Wernø. Karolin Tampere er billedkunstner og frilanskurator. Hun har kuratert utstillinger og laget prosjekter i samarbeid med andre kunstnere og kulturaktører i inn- og utland siden 2002, ofte med samarbeidsprosjektet Rakett (med Åse Løvgren). Etter å ha fullført Kunstakademiet i Bergen deltok hun ved Curatorial Program på de Appel art center i Amsterdam.

Johanne Nordby Wernø er frilanskurator med bakgrunn som skribent og kritiker for norske og utenlandske publikasjoner. Hun har en MFA i kritikk og kuraterting fra Konstfack i Stockholm med et masterprosjekt i form av fiksjonstekst som kunstkritikk, og en BA i estetisk teori fra Universitetet i Oslo.

Presse/kontakt:

Karolin Tampere og
Johanne Nordby Wernø
kuratorer:
2011@vestlandsutstillingen.no
+47 92 43 08 92
+47 45 68 34 53

Ina Cecilie Nielsen
Kurator ved Kunsthuset KUBE
+47 70 10 49 70

Annmari Skeide
VUs koordinator:
kontakt@vestlandsutstillingen.no
+47 91 72 81 97

Vennligst se
www.vu2011.no for
informasjon om hver enkelt
kunstner og verk.

ROM FOR STEIN OG HJORT

AV TORMOD HAUGLAND

Korttekst skrevet spesielt for Vestlandsutstillingen 2011

Vi var på toppen av eit flatt berg. Bjørn tok til å bryte på ein stein, og snart fekk han velte den over. Vi hjalp han å rulle den fram på bergkanten. Det var eit bra stykke arbeid vi hadde gjort der, og både Frank og eg vart interesserte. Vi tok til å sjå etter andre steinar, rulla eller bar dei fram. Vi bygde ein vegg. Den var cirka 80 centimeter tjukk, ein meter høg og to meter lang, som ein liten steingard.

Dette var på den tida då vi var utan arbeid, vi var frie, men hadde ikkje midlar til å leve dyrt, vi måtte leve enkelt. Ein måtte vere oppfinnsam skulle ein greie seg. På Flatberget dagen etter hadde det kome opp ein ny vegg, litt mindre, men i same stil som vår. Medan vi stod der og studerte arbeidet kom ein journalist frå lokalavisa. Ho ville vite kva dette var. Vi smilte, var usikre og visste ikkje kva vi skulle svare. Det var jo berre noko vi hadde funne på. Vi opplyste om at vi ikkje hadde laga alt, at det også var andre som hadde bygd. Ho tok nokre bilete og noterte litt på ei blokk. Om ettermiddagen kom det opp tre kvinner. Dei presenterte seg som Heidi, Maria og Wenke, sa dei hadde lete seg inspirere av arbeidet vi hadde gjort.

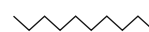
Frå no av møttest vi dagleg på Flatberget. Vi bygde litt, og brukte mykje tid på å samle materiale. Kvar stein hadde sine kvalitetar, kvar stukk og kvar plante. Vi henta inn knoklar frå dyr og ting folk hadde gått frå. Vi lærte oss til å sjå etter verdiar i det vi fann. Etter oppslaget i lokalavisa tok også grunneigaren kontakt. Han kom opp på berget og slo ut med hendene, dette var fantastisk. Vi fekk løyve til å disponere heile Flatberget, dette var eit initiativ han hadde sans for, unge folk som gjorde noko. Lokalavisa laga eit nytt oppslag der alle var med, men vi hadde framleis ingenting å seie, vi visste ikkje kva vi held på med.

Ein dag hadde vi bygd ein endevegg. Snart stod det eit ferdig hus klart. Taket var laga av flate steinar

som kvilte på smidde stokkar. Inne hadde vi laga ei grue, røyken gjekk ut av ein romsleg skorstein. Døra var laga av rekved frå stranda. Vi levde av blad, røter og jordnøtter. Avisa skreiv om eit anna liv, om korleis det var mulig å leve alternativt. Eg demonterte ein sykkel, laga ein boge av einer med ein bremsewire som streng. Eg skaut ein hjort. Vi tok ut innvolane og steikte den heil på to sykkelhjul.

Fyrst fekk Heidi barn, så Maria og sidan Wenke. Den hausten plukka vi over fem hundre liter blåbær, tre hundre lite tyttebær, det vi ikkje åt turka vi i sola og lagra inne på store steinfat. Vi budde saman, sov inntil ein annan på berg varma opp av elden frå grua. Brensel var ein viktig faktor, vi ville ikkje miste fyren. Så kom journalisten. Ho var sjokkert over utviklinga, ville ha svar på kva vi meinte. Alt vi hadde gjort var å få barn. Men vi levde jo som dyr, sa ho. Som dyr? Ho peika på kleda mine, eg gjekk kledd i hjortepelsen.

Oppslaget var stort, folk kom i harnisk, grunneigaren stod fram, kunne ikkje lenger stå ved si støtte. Vi vart internerte i eit mottak nærmare byen. Helsepersonell tok prøvar og gjorde undersøkingar. Det viste seg at fleire av oss hadde vitaminmanglar. Vi fekk nye klede og nye bustader, der vi kunne leve i små leilegheiter, saman med barna. Spesialistar hevda at vi var i ferd med å miste språket, vi kunne ikkje fungere like godt som andre, vår måte å kommunisere på var alt for avansert for dei som ville hjelpe oss. Lydane og gestikuleringa vår var framand og vanskeleg å tolke. Og vi hadde endra oss. Dei flate golva gav oss inntrykk av ein falsk tryggleik, dei hadde ingen relevans, det var ingen eigentleg grunn for oss. Søvn vart ei viktig side ved livet, vi utvikla det vi hadde spesialisert oss i, det vi ikkje visste noko om. Framtida, sa vi med blikket, den låg der og venta med sitt smil i barnets auge.

Årets VU er den 89. i rekken. I 2007 fikk utstillingen store oppslag i Bergens Tidende da kunstneren Hjørdis Kurås var blitt antatt med Vålerenga-verket «Hva er din rell'ion» – en terrortrusel, ifølge Avinor. Men også tidligere år har den årlige begivenheten fått trofast riksdekkende omtale. Noen få klipp, i synkende rekkefølge:

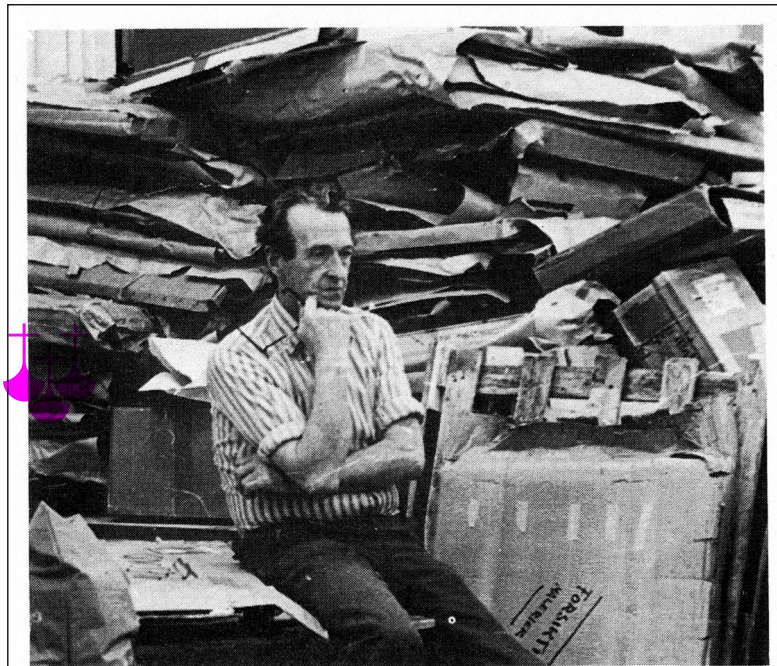
«Vestlandsutstillingen har de siste 50 årene gitt et bilde av hva som rører seg innen Vestlandets samtidskunst» (Aftenposten, 2001)

«Vestlandsutstillinga har vunne tilbake prestisjen og er blitt eit springbrett for unge kunstnarar.»
Bergens Tidende (2000)

«Fortsatt pleier etablerte kunstnere med tilknytning til Vestlandet sitt hat/- kjærlighetsforhold til utstillingen. Mange av dem har opplevd den sviende refusjons nederlag her. Men få svikter den likevel. Neste år sender de igjen inn sine arbeider, nesten like fornøyde.»
Bergens Tidende (1993)

«Som ved Høstutstillingen synes også denne mønstringen å være kunstspirenes «nåløye» (...) Malerne dominerer, både hva angår vitalitet og kvalitet. Billedhuggerne derimot er et sorgens kapittel. (...) Mønstringen som helhet er likevel severdig.»
VG (1989)

«Bergens-Notater: Klokken 13 i dag åpner Vestlandsutstillingen 1963 — i Bergen. Siden skal denne årvisse mønstring på vandring til Ålesund, Haugesund og Stavanger. Oppslutningen om Vestlandsutstillingen viser klart at den er populær blant kunstnerne. I år måtte bedømmelseskomiteen ta for seg hele 530 arbeider fra 187 forskjellige avsendere, mens 96 slapp gjennom nåløyet».
VG (1963)

Den arrangerende kunstforening har en travel tid med mottak og utpakking av kunstverk. I januar 1978 tar vaktmester Rolf Dybvik i Aalesund Kunstforening seg en velfortjent pust i bakken. Det året kom der inn 1004 arbeider til bedømmelse.

[Klipp fra 1978]

